

Enhed
FVJURA, Forvalt-
ningsjura

Sagsbehandler
DEPKUB

Koordineret med

Ekstrakt af telefonnotat vedrørende fortolkning af kommunestyrelseslovens § 16 a, stk. 2, 3. pkt. (fornødent at medregne rejsetid i beregning af den tid hvervet beslaglægger)

Sagsnr.
2013-05745

Doknr.
76152

Dato
20-03-2013

Baggrund

En kommune har anmodet Økonomi- og Indenrigsministeriet om vejledning til fortolkning af kommunestyrelseslovens § 16 a, stk. 2, 3. pkt., i forhold til, hvornår det er fornuddent at medregne tid til rejse til og fra det sted, hvor hvervet udføres, i beregning af den tid, som hvervet beslaglægger.

I den anledning har Økonomi- og Indenrigsministeriet meddelt kommunen følgende:

- Kommunalbestyrelsen har vide rammer for sin skønsmæssige vurdering af hvilken rejsetid, der er fornuddent at medregne i den tid, som hvervet beslaglægger i henhold til kommunestyrelsesloven § 16 a, stk. 2, 3. pkt. I forbindelse med skønsudøvelsen skal kommunalbestyrelsen iagttage de almindelige krav til bl.a. saglighed og lighed.
- Den fortolkning som kommunalbestyrelsen herefter anlægger, er ikke styrende for vurderingen af i hvilket omfang, der kan ydes befodringsgodtgørelse og anden godtgørelse efter kommunestyrelseslovens § 16 a, stk. 6 og 7, jf. § 16, stk. 10.

Neden for følger en gennemgang af grundlaget for det meddelte.

Grundlaget for ministeriets opfattelse

Økonomi- og Indenrigsministeriet ses ikke tidligere at have udtalt sig om fortolkning af kommunestyrelseslovens § 16 a, stk. 2, 3. pkt., og spørgsmålet behandles ikke i vejledning nr. 9 af 9. februar 2007.

Kommunestyrelseslovens § 16 a angår diæter og erstatning for tabt arbejdsfortjeneste m.v. til personer, der uden at være medlem af kommunalbestyrelsen deltager i de i § 16, stk. 1, litra a-f, nævnte møder.

Kommunestyrelseslovens § 16 a, stk. 2, 3. pkt. er affattet således:

Ved beregningen af den tid, varetagelsen af hvervet beslaglægger, medtages også den tid, der er fornøden til at rejse til og fra det sted, hvor hvervet udføres, medmindre hele rejsen foregår inden for samme kommunes grænser.

§ 16 a, stk. 2, 3. pkt. er videreført fra en tidligere ordning, hvorefter kommunalbestyrelsesmedlemmer kunne modtage et fast vederlag for medlemskab af kommunalbestyrelsen og diæter for deltagelse i møder i kommunalbestyrelsen og dennes udvalg, samt efter beslutning for varetagelse af andre kommunale hverv samt for deltagelse i kurser.

Muligheden for om fornødent at medregne rejsetid, der strækker sig ud over primærhjemkommunens grænser, i beregning af den tid, hvervet beslaglægger, blev i sin oprindelige affattelse indført i 1977 for amtsrådsmedlemmer, der grundet amtskommunernes størrelse ofte anvendte megen tid på rejse til og fra møder. Ordningen blev senere i 1980 ændret til tillige at omfatte kommunalbestyrelsesmedlemmer.

Forarbejderne til § 16 a og tidligere § 16 yder ikke væsentlige fortolkningsbidrag til selve fornødenhedskriteriet. Forudsætningsvis har ordningen i sin oprindelige affattelse formentlig været tiltænkt som det fornødne tidsforbrug forbundet med rejseaktivitet inden for det pågældende amt, men nogen begrænsning hertil kan der næppe findes støtte for.

Økonomi- og Indenrigsministeriet har overvejet at anlægge en analogi i forhold til mulighederne for befordringsgodtgørelse til personer, der ikke er medlemmer af kommunalbestyrelsen. Dette vil dog af flere grunde være uhensigtsmæssigt. For det første tjener de to ordninger forskellige hensyn i den forstand, at § 16 a, stk. 2, 3. pkt., sigter mod at kompensere for øget tidsforbrug, mens befordringsgodtgørelse efter § 16, stk. 10, sigter mod compensation for udgifter forbundet med det pågældende hverv. Dertil kommer for det andet, at der ikke er indlagt et krav om, at befordringsgodtgørelse kun kan ydes i det omfang, det er fornødent. Der er derved tale om to selvstændige vurderinger baseret på forskellige hensyn, der synes at udelukke en analogislutning herimellem.

Afattelsen af § 16 a, stk. 2, og manglende tilkendegivelser fra lovgiver om den nærmere rækkevidde heraf, taler for, at der overlades kommunalbestyrelsen et forholdsvis vidt skøn i forhold til, hvad der er fornødent. I den sammenhæng bemærkes det, at en restriktiv fortolkning af bestemmelsen vil kunne begrænse kommunalbestyrelsens mulighed for at få personer, der ikke er medlem af kommunalbestyrelsen og som har bopæl eller opholder sig uden for kommunen, til at deltage i de i § 16, stk. 1, litra a-f, nævnte møder.

Det bemærkes i øvrigt, at der fra et økonomisk perspektiv ligger en klar begrænsning i, at der højst kan ydes det dobbelte af den fastsatte diætstørrelse. Derved bliver det isoleret set i forhold til fastsættelsen af diæt alene afgørende, om der godkendes rejsetid, der medfører, at det pågældende hverv inklusive rejsetiden overstiger 4 timer.

Kommunalbestyrelsen skal i skønsudøvelsen iagttage de almindelige krav til bl.a. saglighed og lighed.

Fastlæggelsen af, hvad der i det konkrete tilfælde er fornødent i forhold til rejsetid, og derved den samlede tidsmæssige udstrækning af hvervet, ses ikke at bør indvirke på vurderingen af i hvilket omfang, der kan ydes befordringsgodtgørelse og anden godtgørelse efter § 16 a, stk. 6 og 7, jf. § 16, stk. 10.